

opacifieri conform lobului embolizat și opacifiere „clasică” triangulară. Pentru evoluția nefavorabilă au fost caracteristice apariția opacifierelor noi și / sau majorarea celor existente la ziua a treia după STEP. Aproximativ la o pătrime (6/26 – 23,1%) din cei decedați s-au dezvoltat diferite forme de supurație pulmonară, pe când în grupul pacienților-supraviețuitori astfel de complicații nu au fost depistate.

Concluzii. Prezența unor astfel de simptome ca semnele Goodwin, Westermarck și/ sau Zwieffel la pacienții cu STEP suspectat este asociată cu un risc letal sporit. Manifestările radiologice la etapa timpurie a STEP au fost mai evidente în grupul pacienților cu embolism pulmonar letal, în comparație cu supraviețuitorii (faza acută). În același timp, manifestările radiologice ale STEP la etapa a doua au fost practic similare în ambele grupuri (faza subacută), cu excepția ratei puțin sporite a complicațiilor purulente la cei decedați.

FUNCȚIA VENTRICULULUI DREPT LA PACIENȚII CU ALOGREFE IMPLANTATE ÎN POZIȚIE DE ARTERĂ PULMONARĂ

Anatolie CAZACU,
Centrul de Diagnostic German

Scopul lucrării: evaluarea funcției ventriculului drept (VD) la pacienții cu alogrefe implantate în poziție de arteră pulmonară (AP) prin rezonanță magnetică (RMN) cardiacă.

Materiale și metode. Pe parcursul lunilor martie și aprilie 2010, au fost examinați prin RMN cardiacă 20 de pacienți (n = 15.1 ani) purtători de alogrefe pulmonare decelularizate in vitro. Distanța de la intervenție chirurgicală a fost până la 5 ani.

Examinările au fost efectuate prin sistemul RMN 1,5T, *Magnetom Avanto; Siemens Medical Solutions*. Protocolul a inclus secvențe cinetice b-SSFP (Steady State Free Precession) în axul scurt și axul lung orizontal al cordului, pentru evaluarea volumetrică a VD și a excursiei inelului valvei tricuspide, TAPSE (tricuspid anular plane systolic excursion). Analiza imaginilor a fost efectuată la stația de lucru *Syngo MR, Siemens Medical Solutions*. Volumetria VD a fost evaluată cu programul *Argus Viewer*, conform metodologiei acceptate prin trasarea manuală a endoconturului VD.

Evaluarea TAPSE a fost efectuată pe imaginile în axul lung orizontal. A fost măsurată distanța dintre punctul de fixare a inelului valvei tricuspide cu peretele lateral al VD și punctul de fixare a peretelui lateral

al VD cu apexul ventriculului stâng, atât în diastolă, cât și în sistolă. Diferența dintre aceste două valori, în mm, reprezintă valoarea TAPSE.

Rezultatele evaluării statistice au fost prezentate ca valoare medie ± SD. Regresia liniară a fost utilizată pentru a determina relația dintre TAPSE și fracția de ejeție a VD. Coeficientul de variație a fost calculat pentru a aprecia procentajul variabilității măsurărilor. Valoarea indicelui p <0.05 a fost considerată statistic semnificativă.

Rezultate. În secvențele cinetice, în axul scurt al cordului, a fost evaluată funcția cardiacă globală a VD. Valoarea medie a fracției de ejeție a ventriculului drept a fost de 51,7±11,7%; valoarea medie a TAPSE – 20,7±5,8%. Coeficientul de corelare R = 0,21, la o valoare a indicelui p <0,02.

Concluzii. Utilizarea alogrefelor decelularizate in vitro în poziție de AP, conform studiilor recente, are o serie de avantaje potențiale: hemodinamică îmbunătățită, durabilitate, rezistență la infecții și abilitatea de creștere. Unul dintre efectele importante ale acestor intervenții este impactul asupra funcției VD, care este un indice important în prognosticul de lungă durată.

Rezultatele acestui studiu demonstrează la o distanță până la 5 ani de la intervenție o funcție ventriculară satisfăcătoare (FE VD – 51,7±11,7%) și un prognostic de termen lung favorabil. Evaluarea TAPSE demonstrează o corelare joasă cu FEVD. Acest fenomen este determinat de modificarea preoperatorie a geometriei ventriculului drept la pacienții cu malformații cardiace congenitale (hipertrofia miocardului, hipervolemia, caracterul postsarcinii). Cu alte cuvinte, modificarea contractilității regionale este determinată de factorii patofiziologici de adaptare în cadrul malformației cardiace existente.

SINDROMUL AORTIC ACUT: ASPECTE TEORETICE ȘI PRACTICE

Tatiana CUZOR,
Institutul de Cardiologie

Scopul studiului este de a prezenta recomandările contemporane de diagnosticare timpurie diferitelor afecțiuni acute ale aortei și o analiză a manifestărilor clinice în disecția de aortă (DA), cu aprecierea informativității ecocardiografiei (ECG) și a altor metode imagistice (TC, RMN, aortografia) în diagnosticul de urgență și în supravegherea de durată a pacienților cu disecție de aortă.